

**Werk, daar
is werk aan**
**Le travail à
retravailler**

Actualiteitsresoluties

Internationaal

1. Duurzame vrede en gerechtigheid voor alle werknemers

Vele werknemers en ook kinderen en jongeren van over de hele wereld zijn vandaag slachtoffer van oorlogen, burgeroorlogen, gewapende conflicten of illegale bezettingen. Als internationale vakbeweging ijveren wij voor duurzame vrede en gerechtigheid wereldwijd.

Het zijn de gewone werkende mensen die de hoogste prijs betalen voor oorlog, en hun rechten en levensomstandigheden staan op het spel, zoals ook nu in het Israëliisch Palestijns conflict. Het ACV steunt de oproep van het Internationaal Vakverbond tot vrijlating van de gijzelaars, een onmiddellijk staakt het vuren, de veilige terugkeer van alle werknemers en een directe toename van de humanitaire ondersteuning in aanloop naar een duurzame vrede tussen twee erkende en leefbare staten, Palestina én Israël.

In conflicten zoals deze willen we opkomen voor de rechten van de meest kwetsbare bevolkingsgroepen, de solidariteit onder werknemers wereldwijd versterken, en onze stem verheffen tegen schendingen van mensenrechten en arbeidsrechten, in Gaza, Libanon, Oekraïne, Jemen, Soedan, Myanmar, Syrië, Oost-Congo, en op zoveel andere plaatsen. Als ACV roepen we onze internationale vakbondskoepels op om actief deel te nemen aan de internationale vredesbeweging en om druk uit te oefenen op regeringen en internationale instanties om een einde te maken aan het geweld. Enkel door dialoog, diplomatie en het respecteren van internationale mensenrechten kunnen we komen tot een rechtvaardige en duurzame vrede.

We dringen er bij de regering op aan de internationale asielverdragen te respecteren en te garanderen dat de mensenrechten van al deze mensen, ongeacht hun status, worden gerespecteerd. Wij vragen om de steun aan de slachtoffers van conflicten, zowel vluchtelingen als ontheemden, te versterken door hun toegang tot essentiële diensten en waardig werk op ons grondgebied te garanderen.

2. Wereldwijd respect voor syndicale rechten

De Worldwide Rights Index van het Internationaal Vakverbond (IVV) toont een systematische verslechtering van werknemersrechten in de hele wereld. Wereldwijd lieten 22 vakbondsmensen het leven omwille van hun inzet voor werknemers. Ook in Europa en België, worden werknemers en hun organisaties steeds meer onder druk gezet en zelfs regelrecht bedreigd.

Werknemersrechten, vakbonden en democratie zijn echter onlosmakelijk met elkaar verbonden. Een aanval op vakbondsrechten is het ondermijnen van de democratie zelf. Wij willen onze steun en solidariteit uitdrukken aan alle verdedigers van werknemersrechten wereldwijd. We eisen dat alle regeringen wereldwijd zich in regel stellen met de fundamentele conventies van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) ter bescherming van werknemers en werknemersorganisaties en zullen via alle beschikbare wegen gaande van de IAO, het IVV en internationale federaties en partners druk blijven uitoefenen op regeringen om deze te respecteren.

We roepen ook op dat de Belgische en Europese overheden het respect voor syndicale en werknemersrechten terug centraal stellen, zowel in het eigen beleid als in de handelsakkoorden en contacten met andere landen.

De regeringen hebben de fundamentele verantwoordelijkheid om een einde te maken aan deze verdrinking. Elke dag telt als het gaat over de bescherming van de rechten van werknemers en het garanderen van een toekomst waar sociale rechtvaardigheid primeert.

Europa

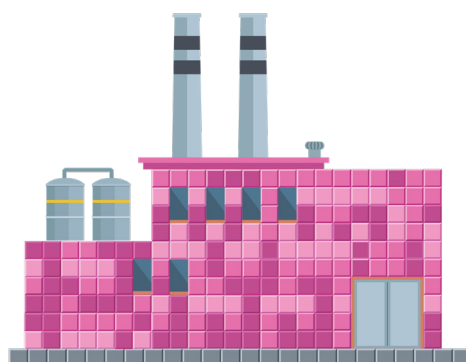
3. De industrie is van ons

De industrie staat onder grote druk en wordt getroffen door herstructureringen en faillissementen, zowel in België als heel Europa. Dit baart ons zorgen, want de industrie is een belangrijke bouwsteen van onze economie en essentieel voor export en investeringen. Bovendien is de industrie cruciaal voor de transitie naar een groene economie. Die transitie is noodzakelijk en urgent, want de impact van de klimaatverandering kan niet meer genegeerd worden. Er zijn geen jobs op een dode planeet.

Hoewel werknemers geen stem hadden in de bedrijfs- en beleidskeuzes die mede aan de oorzaak liggen van de huidige situatie, dragen zij wel de gevolgen van het gebrek aan visie en investeringen.

Als ACV roepen we op tot de onmiddellijke uitvoering van een Europees en Belgisch industrieel plan met toekomstperspectief en duurzame lokale tewerkstelling. Dergelijk plan dient gebaseerd te zijn op inspraak en betrokkenheid van werknemers op alle niveaus. We eisen dat de Europese en Belgische overheden een stabiel regelgevend en investeringskader voorzien voor een toekomstgerichte industrie, die de transitie kan maken naar een klimaatneutrale samenleving en aangepast aan de eventuele negatieve gevolgen van de huidige transitie. Dat betekent onder meer dat werknemers de nodige ondersteuning, opleiding en begeleiding moeten krijgen om jobverlies te voorkomen en om bij jobverlies opnieuw perspectief te krijgen.

We reiken de hand om samen met werkgevers én overheid mee na te denken over hoe de industrie van de toekomst er moet uitzien, rekening houdend met de werknemers van vandaag én morgen. Want de industrie is van ons.

Federale regeringsvorming

4. Een rechtvaardig beleid is nodig

De regeringsonderhandelingen zijn nog lopend, maar alles laat uitschijnen dat sommige partijen het begrotingstraject dat ons door Europa wordt opgelegd willen gebruiken om hun ideologische agenda door te duwen, het middenveld verder aan te vallen en te snijden in sociale verworvenheden, collectieve diensten, publiek en non-profit, en collectieve rechten. Het ACV verwerpt deze benadering en eist van de onderhandelaars van een nieuwe regering een rechtvaardig begrotingsbeleid. Een beleid dat inzet op het aanboren van nieuwe inkomsten van zij die nu niet of amper bijdragen, een beleid dat de sterkste schouders de zwaarste lasten doet dragen wanneer er inspanningen nodig zijn, ondermeer met een vermogensbelasting. Werknemers hebben recht op een degelijk inkomen, op een werkbare loopbaan, op zekerheid en op collectieve diensten, publiek en non-profit. Basisvoorwaarden om dit te realiseren zijn het afschaffen van de loonnormwet, het behoud en uitbreiding van de index en een fiscale hervorming die zorgt voor meer eerlijkheid en rechtvaardigheid.

Het ACV zal de regeringsonderhandelaars blijven confronteren met deze cruciale uitgangspunten en de resultaten van de onderhandelingen toetsen aan ons programma en memorandum. Zo nodig zullen we bijsturingen bepleiten, met overleg als het kan, met actie als het moet!

Syndicale impact groeit bovenal van onderuit op de werkvloer, dus zetten we als ACV systematisch in op het informeren, sensibiliseren en mobiliseren van onze leden en potentiële leden. Op basis van een ambitieus actieplan, bij voorkeur in gemeenschappelijk vakbondsfront, organiseert het ACV de werknemers de komende vier jaar rond de volgende pijlers: waardig inkomen, betrouwbare collectieve diensten, publiek en non-profit, een sterke sociale zekerheid, voldoende tijd om kwaliteitsvol te leven en een leefbare toekomst op onze planeet.

5. Erken het sociaal overleg

Verschillende signalen uit de lopende federale onderhandelingen wijzen op een miskennis van het sociaal overleg en het belang van de door de jaren opgebouwde collectieve rechten. Ook regionaal wordt het sociaal overleg niet steeds gerespecteerd.

Sociaal overleg is de beste garantie op sociale vrede en leidt ook tot betere resultaten voor werknemers en de economie als geheel. Ze steunt op het evenwicht tussen de macht van werkgevers en tegenmacht van collectief georganiseerde werknemers.

Het ACV roept de onderhandelaars op om het belang van het sociaal overleg te erkennen, en te garanderen dat de sociale partners hun rol in alle vrijheid en autonomie kunnen blijven spelen op alle niveaus zowel in de privésector, publieke sector als onderwijs.

Dat betekent dat er over de materie die aan het sociaal overleg toekomt zoals lonen, flexibiliteit en eindloopbaanregelingen niet eenzijdig door de regering kan worden beslist.

We roepen op om al tijdens de onderhandelingen te luisteren naar de sociale partners, hun rol te erkennen en hun stem naar waarde te schatten.

Het ACV herhaalt daarbij haar standpunt dat dat de fundamentele mechanismen van solidariteit tussen de werknemers federaal moet blijven: sociale zekerheid, arbeidsrecht en het cao-overleg. We aanvaarden niet dat deze geregionaliseerd of gecommunautariseerd worden in een al dan niet verdoken staatshervorming.

6. Bescherm de toegang en verzekering van de Sociale Zekerheid

Onze Sociale zekerheid is een van de grootste verwezenlijkingen als samenleving. Opgericht na de tweede wereldoorlog, maar systematisch uitgebouwd en verfijnd, beschermt en verzekert ze werknemers tegen risico op werkloosheid, ziekte en ouderdom.

Een solide bescherming vraagt echter een continue aanpassing aan de situatie. Daarom eist het ACV dat de welvaartsenveloppe en de bijhorende aanpassingen van de uitkeringen aan het algemeen welvaartsniveau behouden blijft en integraal wordt toegekend. Bij uitblijven van een regering dient de regering in lopende zaken haar verantwoordelijkheid te nemen.

Tegelijk zien we dat de rechten opgebouwd in onze Sociale zekerheid onder druk staan. De inperking van de werkloosheidsuitkeringen in de tijd is geworden tot een politiek symbooldossier, terwijl het in de feiten geen activerend of budgettair effect zal hebben. Integendeel, het zal mensen net wegduwen van ondersteuning in hun zoektocht naar werk, werk dat een recht is.

Dergelijke keuzes hanteren een individueel schuldmodel als mensbeeld en negeren de plicht van werkgevers en overheid om te voorzien in een aanbod aan aangepast werk voor die werknemers die geen kansen krijgen op de arbeidsmarkt. We zien ook steeds vaker dergelijk beleid in andere uitkeringsstelsels terugkeren gaande van ziekte tot pensioen, waarbij de drang om ten alle prijze te activeren het haalt op de sociale verzekering.

Het ACV verzet zich tegen de beperking van de werkloosheidsuitkeringen in de tijd en eist dat de verschillende uitkeringen in de Sociale Zekerheid in de eerste plaats hun verzekeringskarakter behouden.

Het ACV roept de onderhandelaars ook op de rol van de sociale partners in het beheer van de Sociale Zekerheid te respecteren. Het blijft noodzakelijk dat vakbonden en mutualiteiten die aan de oorsprong liggen van de sociale zekerheid een belangrijke rol blijven spelen als uitbetaler van de uitkeringen, als beheerder van de sociale zekerheid, als sociale partner bij het uittekenen van het toekomstige sociaal beleid.

7. Vrijwaar en versterk de collectieve diensten, publiek en non- profit

De budgettaire keuzes zullen ook bepalend zijn voor de collectieve diensten, publiek en non-profit, waarbij de regeringsonderhandelingen eerder de richting uitgaan van te besparen in plaats van te investeren. Dergelijke besparingen of een gebrek aan investeringen raken werknemers, werkzoekenden, jongeren en ouderen rechtstreeks en keihard wie kwetsbaar is of het financieel moeilijk heeft.

Het ACV is overtuigd van het belang van collectieve diensten, publiek en non-profit. Sterke publieke en collectieve diensten zijn een essentiële pijler om een rechtvaardige samenleving te garanderen, naast een fatsoenlijk inkomen en eerlijke belastingen. Collectieve diensten, publiek en non-profit zijn “collectieve rijkdom, en de enige rijkdom van hen die geen individuele rijkdom hebben”. Het ACV gelooft dat publieke en collectieve diensten respect voor fundamentele rechten garanderen: het recht op onderwijs, gezondheid en welzijn, en economische, politieke, sociale en culturele rechten.

Het ACV vraagt dat de overheid het belang van de collectieve diensten, publiek en non-profit erkent en ze financiert in overeenstemming met de behoeften en toekomstige uitdagingen, zonder ze te privatiseren en commercialiseren. Goede loon- en arbeidsvoorwaarden zijn daarbij een absolute voorwaarde voor kwalitatieve dienstverlening.

Het ACV zal zich verzetten tegen elke poging om de openbare diensten te ontwrichten en het statuut van het overheids- en onderwijzend personeel af te bouwen, van de vaste benoeming tot het stelsel van de overheidspensioenen.

In opvolging van de oproep van de sociale partners in de G10, blijven we pleiten voor een toegankelijk, kwaliteitsvol, betaalbaar, en beter geïntegreerd openbaar vervoer om zo de bestaande vervoersarmoede bij werknemers, terug te dringen.

Het ACV zal om al deze redenen actief campagne voeren voor sterke collectieve diensten, publiek en non-profit.

8. Tegen de verrechtsing in de samenleving

Als ACV constateren wij met bezorgdheid het groeiende aantal kiezers dat zich laat verleiden door de sirenezang van extreemrechts en de toenemende verrechtsing in onze samenleving. Deze ontwikkeling bedreigt de democratische, rechtvaardige en solidaire waarden die wij willen uitdragen. Door de groeiende invloed en normalisering van extreemrechts, staan deze waarden echter onder druk. De racistische, discriminerende en anti-syndicale agenda van rechts populistische partijen bedreigt niet alleen verworven rechten, maar ook de basisprincipes van solidariteit en inclusie waarop onze democratische samenleving gebouwd is.

Extreemrechts normaliseert een ideologie die haaks staat op de kernwaarden van het ACV. De opkomst van autoritaire en antidemocratische krachten, zowel nationaal als internationaal, vormt een directe bedreiging voor de democratie. Het succes van extreemrechts leidt tot een verschuiving in het beleid en de publieke opinie, waarbij solidariteitsmechanismen worden uitgehouden en discriminerende maatregelen en taalgebruik genormaliseerd worden.

Dit vraagt om krachtige en gecoördineerde actie van het ACV om alles in het werk te stellen om onze democratische waarden te beschermen en te versterken.

Het is de taak van het ACV om een dam op te werpen tegen extreemrechts door cohesie, solidariteit en wederzijds begrip onder werknemers te versterken. Dit doen we eerst en vooral door te blijven strijden voor een sociaal rechtvaardige maatschappij. Een antwoord bieden op het gevoel van onrechtvaardigheid dat leeft bij heel wat werknemers, is immers fundamenteel om de toenemende verrechtsing te keren. Ook zullen we onze samenwerking met gelijkgezinde organisaties versterken, blijven inzetten op diversiteit ook in onze rangen, en zowel leden als niet-leden beter wapenen tegen de verraderlijke retoriek van extreemrechtse demagogen om hun antisociaal gelaat te ontmaskeren.

Een vakbond die luistert en de zorgen van de werkers capteert en omzet in een collectieve strijd voor een betere samenleving, is een krachtig recept tegen verrechtsing.

Als symbool van het belang van de strijd tegen extreem rechts pleit het ACV voor de invoering van 8 mei, het einde van WOII als nationale feestdag. De invoering van deze feestdag zal bijdragen aan het versterken van onze democratische waarden en het bevorderen van een inclusieve samenleving. Het herinnert ons eraan dat vrijheid en democratie niet vanzelfsprekend zijn, maar voortdurend verdedigd moeten worden en biedt de kans om telkens opnieuw de noodzaak van de strijd tegen de verrechtsing van de samenleving te kunnen doorgeven.

9. Een blijvende strijd voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen

De “proefballonnen” die werden opgelaten tijdens de federale regeringsvorming en in Brussel, en in de regionale en communautaire beleidsverklaringen in het noorden en het zuiden van het land, baren ons grote zorgen. We zien namelijk een schrijnend gebrek aan expertise en bereidheid om gendergelijkheid in ons land te bevorderen. Overal waar rechts vooruitgang boekt, gaan vrouwenrechten achteruit. Uit de cijfers over de loonkloof, de pensioenkloof, de verschillen in contracten, de beroepssectoren, de zwaarte van het werk, de vervoerswijzen, de gezinssamenstellingen (80% van de eenoudergezinnen wordt ‘bemand’ door een vrouw), het gebruik van openbare en collectieve diensten, de impact van werk op gezondheid, blijkt elke dag opnieuw dat de verschillen tussen vrouwen en mannen een realiteit zijn. Dat zien we ook in onze contacten met de werknemers, zowel werkenden als werklozen. Daarom is het urgenter dan ooit dat we al onze krachten bundelen om deze ongelijkheden te bestrijden:

- Onze historische strijd voor hogere brutolonen en arbeidsduurvermindering voortzetten.
- Een genderbril opzetten - en daarbij systematisch cijfers over mannen en vrouwen eisen.

Daarom maken we van 8 maart, Internationale Vrouwendag, een dag van sensibilisering en actie.

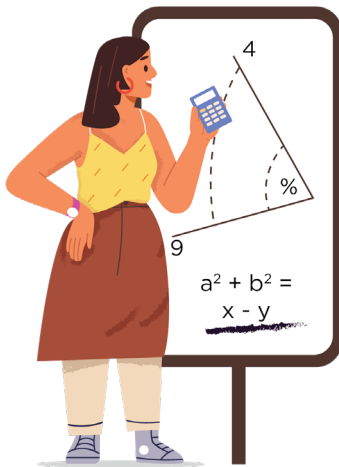
10. Investeren in onderwijs is investeren in ieders toekomst

Het ACV erkent dat onderwijs als publieke dienst een centrale rol speelt in onze samenleving. Het biedt kansen aan kinderen en jongeren, en vormt de werknemers, de werkgevers en de beleidsmakers van de toekomst. Investeren in onderwijs draagt dan ook bij tot de ontwikkeling van individuele burgers en de maatschappij als geheel.

Om mee te bouwen aan de toekomst van onze maatschappij moet iedereen kunnen rekenen op kwaliteitsvol onderwijs, zowel een stevige algemene vorming als een gedegen opleiding. De goed opgeleide lerenden van vandaag zijn de sterke burgers en werknemers van de toekomst. Daarbij is het essentieel dat onderwijs democratisch georganiseerd wordt en voor iedereen toegankelijk is, zodat gelijke kansen gewaarborgd zijn voor alle lerenden. Vrijheid van onderwijs en de organisatie ervan moeten gevrijwaard worden door de overheid.

Het ACV benadrukt dat die kwaliteit van onderwijs niet kan gerealiseerd worden zonder zorg voor kwaliteit van werken in onderwijs. Beide staan de laatste jaren in heel het land zwaar onder druk: dalende onderwijsresultaten, een schrijnend lerarentekort, te hoge werkdruk, stijgend ziekteverzuim, de onzekere toekomst van statuut en pensioen van onderwijspersoneelsleden,... En ook in onderwijs lijkt het sociaal overleg niet langer de plaats om voor deze uitdagingen samen naar oplossingen te zoeken. Deze problemen leggen een zware hypotheek op de kwaliteit van onderwijs en de opleiding van onze toekomstige werknemers.

Het ACV verzet zich tegen elke maatregel die de kwaliteit van werken in onderwijs en het statuut van onderwijspersoneelsleden onderuithaalt, of raakt aan de vrijheid van onderwijs.

Het ACV roept de regeringen op om samen met hun respectievelijke onderwijsvakbonden een totaalvisie uit te werken om de actuele uitdagingen in onderwijs aan te pakken, de centrale rol van onderwijs te erkennen en hun vertrouwen uit te spreken in de onderwijspersoneelsleden zodat die in alle autonomie hun maatschappelijke rol kunnen opnemen.